

РЕШЕНИЕ

№ 8669

гр. София, 13.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **958** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на дружество „България Еър“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес [населено място], район „С.“, „Летище С.“, [улица], представлявано от изпълнителния директор Р. З. и прокуриста Б. М., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № 32 от 21.12.2023 г. издаден от К. Ф., определен за орган, който издава актове за установяване на публични държавни вземания за летищни такси за използване на летище С., потвърден с Решение № 3-2 от 11.01.2024 г. на изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД.

В сезиращата съда жалбата се излагат съображения, че издаденият акт е незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалноправните норми на Закона за гражданското въздухоплаване /ЗГВ/ и Наредба за таксите за използване на летищата за обществено ползване и за аеронавигационно обслужване в Република България /Наредба/, както и че е издаден от некомпетентен орган, при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона.

На второ място, дружеството „България Еър“ АД посочва в жалбата си, че има нарушения на процедурата по издаване на АУПДВ като са нарушени основни принципи на административното производство, приложими при издаването на административен акт - чл. 13 АПК за последователност и предвидимост в действията на органа при издаване на обжалвания акт, на чл. 7 от АПК за истинност, който принцип изисква административните актове да се основават на действителните факти от значение за случая и на преценка да подлежат всички факти и доводи от значение

за случая, както и твърди, че не са спазени и разпоредбите на чл. 34, чл. 35 и чл. 36 от АПК като дружеството не е имало реална и обективна възможност да реализира правата си по чл. 34 АПК, макар формално органът да е изпратил уведомление за извършена проверка и започване на производство го реда на чл. 26 АПК.

На следващо място в жалбата се твърди, че акта не е мотивиран. Посочва се, че неправилно и незаконосъобразно със заповедта на изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД като Орган за издаване на актовете за установяване на публични държавни вземания от летищни такси на летище С. е определена К. Ф., на длъжност „главен счетоводител“ в дружеството, тъй като не е било съобразено, че изпълнителният директор на „Летище София“ ЕАД не притежава административните правомощия да определя органа за издаване на актовете за установяване на публични държавни вземания от летищни такси на „Летище С.“. Приема за неправилни, необосновани и неоснователни мотивите, изложени в Решение № 3-2 от 11.01.2024г. на изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД относно компетентността на органа, подписал оспорвания АУПДВ.

В жалбата се посочва, че акта за установяване на публични държавни вземания /АУПДВ/ е издаден при неправилно приложение на материалния закон като за процесите суми, посочени в АУПДВ, не са издавани известия за лихва за просрочие с посочените реквизити в Наредбата.

Жалбоподателят излага становище и, че с обжалвания АУПДВ и оспорения Протокол № 32 от 14.12.2023 г. не се установяват ликвидни и изискуеми задължения за лихви като несъответна на фактите е констатацията, съдържаща се в Протокола и АУПДВ, за наличието на неплатени, ликвидни и изискуеми парични задължения за летищни такси в общ размер на сумата от 1 221 031.51 лева за периода на проверката от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г.

Дружеството жалбоподател коментира в жалбата си, че несъответстваща на фактите е констатацията, съдържаща се в последното изречение на т. 3.1. в Протокол № 32 от 14.12.2023 г., че към датата на извършване на проверката на превозвача, не са му дължими суми от „Летище София“ ЕАД на основание рекламация, връщане, прихващане или изменение за ползването на летище С., като жалбоподателят посочва, че и към настоящия момент, „Летище София“ ЕАД не е извършило прихващане на сумата, в размер на 5 020 878.87 лева, от които 4 935 737.72 лева главница и 85 141.15 лева лихви. Жалбоподателят посочва, че искане за това до „Летище София“ ЕАД е отправяно нееднократно, като последното е с молба с вх. № 200-1297 от 12.12.2022 г.

В жалбата си „България Еър“ АД посочва, че неизвършването на предявеното към ответника „Летище София“ ЕАД искане за прихващане с горепосочената сума, представлява неизпълнение на влязлото в сила съдебно решение № 6627 от 02.06.2021 г. на Върховния административен съд на Република България, постановено по адм. дело № 3208/2021 г., с което преписката е върната за произнасяне от „Летище София“ ЕАД при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени от съда, а именно за извършване на исканото прихващане, тъй като Отказ за прихващане № 24 от 18.07.2019 г., издаден от финансовия директор на „Летище София“ ЕАД, потвърден с Решение № 3-637 от 01.08.2019 г. на Изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД, е отменен.

Жалбоподателят излага становище, че при допълнително съобразяване на размера на претендираните от „Летище София“ ЕАД суми за лихви, посочени в обжалвания АУПДВ, и размера на искането за прихващане на дължими суми от „Летище София“

ЕАД на „България Еър“ АД, направено с писмо вх. № 100-11568 от 12.06.2019 г., писмо вх. № 200-261 от 09.06.2021 г. на „Летище София“ ЕАД, и с писмо от 12.12.2022 г., то въздушният превозвач „България Еър“ АД не дължи посочените в обжалвания АУПДВ суми.

Дружеството „България Еър“ АД в жалбата си посочва, че „Летище София“ ЕАД не е извършило връщане или прихващане на суми за дължими на „България Еър“ АД лихви по платени, а впоследствие отменени като незаконосъобразно издадени фактури на „Летище София“ ЕАД /лихва в размер на 365 790.76 лева върху главница в размер на 620 240 лева, представляваща невъзстановена сума, поискана да бъде възстановена от „Летище София“ ЕАД с Възражение вх. № 200-1247 от 23.12.2021 г. Жалбоподателят уточнява, че сумата от 620 240 лева, която трябва да бъде възстановена от „Летище София“ ЕАД, представлява надфактурирани от „Летище София“ ЕАД суми за летищни такси за 2016г., призната от съда като недължима от „България Еър“ АД с влезли в сила и окончателни съдебни решения на АССГ, по адм. дело № 10780/2017г., на Върховният административен съд, по адм. дело № 8944/2018г., на Върховният административен съд, по адм. дело № 6147/2019г., на ВАС, по адм. дело № 9521 / 2021 г. С оглед на окончателни съдебни решения и определения, жалбоподателят посочва, че „Летище София“ ЕАД дължи, а „България Еър“ АД претендира възстановяване на сумата в размер на 620 240 лева, ведно с лихви върху тази сума, които към 04.02.2023 г. са в размер на 431 260.50 лева като възразява, че е изтекла погасителна давност за претендираните суми.

С жалбата си „България Еър“ АД прави възражение, че установените с оспорвания АУПДВ парични задължения за лихви за забавено плащане на задължения за летищни такси за ползване на „Летище С.“ за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г. са погасени поради изтичане на погасителна давност, вкл. предвидения петгодишен давностен срок за публичните вземания като органът не е съобразил, че установените задължения за лихви са за различни периоди и главниците, представляващи задължения за летищни такси за 2018г. са погасени изцяло и са периодични плащания, а не годишни задължения.

Жалбоподателят, в жалбата си посочва и че при определянето на летищните такси за ползването на Летище С., не е спазена разпоредбата на чл. 122, ал. 2 от ЗГВ съобразно редакцията за този период, а именно след влизане в сила на решението по чл. 122к от ЗГВ размерът на летищните такси по изречение първо от чл. 122, ал. 2 от ЗГВ се включва в наредбата по чл. 122, ал. 1 от ЗГВ. Размерите на летищните такси за ползване на Летище С. за 2018 г. не са включени в Наредбата. Няма данни размерите на летищните такси по Решение № 599 от 30.10.2017 г. на изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД и Решение № 45-00-33 от 21.03.2018 г. на Главния директор на Главна дирекция „ГВА“, във връзка с Решение № 45-00-171 от 22.12.2017 г. на Главния директор на Главна дирекция „ГВА“ да са включени в Наредбата, каквото е изискването на чл. 122, ал. 2 от ЗГВ. По този начин не е спазен принципа за законоустановеност на таксите по отношение на основанието им за 2018 г. и незаконосъобразно е установеното в АУПДВ, че са възникнали задълженията за лихви в определения размер върху задълженията за летищни такси за 2018 г.

Моли съда да отмени изцяло обжалвания Акт за установяване на публично държавно вземане за летищни такси № 32 от 21.12.2023 г. като незаконосъобразен.

В съдебно заседание жалбоподателят „България Еър“ ЕАД, представлява се от юрк. Я. Я., с приложено пълномощно по делото, която моли съда да отмени оспорвания акт.

Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Депозира писмени бележки.

Ответникът - Орган определен да издава актове за установяване на публични държавни вземания за летищни такси за използване на „Летище С.“, редовно призован се представлява от адв. А. К., която моли жалбата да бъде отхвърлена. По отношение на направените възражения за прихващане коментира, че административният орган е направил преизчисления на публичните вземания, касаещи друг период 2016 г., а по отношение на възражението за прихващане касаещо 5 млн. лева, счита, че то е предмет на друго административно производство, което се извършва с друг акт. Претендира разноси по приложен списък.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Дружеството „България Еър“ АД [населено място] е летищен оператор и за извършените полети с въздухоплавателни средства, е възникнало задължение за плащане и са платени летищни такси за използване на летище С. за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г.

С уведомление с изх. № 200-1447 от 14.12.2023 г. дружеството „България Еър“ АД е уведомено за извършена проверка и започване на административно производство за установяване на публични държавни вземания, произтичащи от задължения да се платят лихви за забава по просрочени задължения. При проверката за периода 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. е констатирано наличието на неплатени, ликвидни и изискуеми парични задължения за летищни такси в общ размер на сумата от 1 221 031.51 лева, представляващи неплатени предявени лихви по просрочено платени фактури за летищни такси.

С възражение с изх. № 047-1-3424 от 18.12.2023 г. жалбоподателят „България Еър“ АД е изложил подробни съображения за недължимост на тези вземания.

Органа, определен да издава актове за установяване на публични държавни вземания за летищни такси за използване на „Летище С.“ приема възражението изцяло за неоснователно.

На 21.12.2023 г. е издаден Акт за установяване на публично държавно вземане за летищни такси № 32 от К. Ф. - главен счетоводител на „Летище София“ ЕАД, определена за орган, който издава актовете за установяване на публични държавни вземания за летищни такси за използване на „Летище С.“, като са установени публични задължения на „България Еър“ АД за лихви, начислени върху неплатени в срок летищни такси за период от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. в общ размер 1 221 031.51 лева, потвърден с Решение № 3-2 от 11.01.2024 г. на Изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД. Акта е връчен на 21.12.2023 г.

В акта на административният орган в т. 1.4.1 е посочено, че за проверявания период от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. от Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщения са издадени 188 броя фактури /в това число дебитни и кредитни известия/ за летищни такси на обща стойност 16 938 481.31 лева, като са изброени номерата на документите/фактурите, по които след приспадане на кредитните известия за отстъпки за летищни такси по Програма за стимулиращи отстъпки за развитие на трафика на летище С., са извършен погасявания и превозвача няма задължения за плащане.

В т. 1.4.2 на акта са посочени фактурите по просрочени плащания за летищни такси за

използване на летище С. през проверявания период като са начислени и дължими законни лихви за забавено просрочено задължение общо в размер на 1 221 031.51 лева.

В АУПДВ е посочено, че проверката е извършена и протокола е подписан от посоченото в него лице, в качеството му на лице осъществяващо счетоводно обслужване на „Летище София“ ЕАД и изпълняващо функциите на главен счетоводител в публичното предприятие, въз основа трудов договор № 48 от 31.01.2023г. Уведомлението, издадено на основание чл. 26, ал. 1 от АПК е подписано от Орган за издаване на актовете за установяване на публичните държавни вземания на Република България от летищни такси за използване на „Летище С.“, определен със заповед № 3-23 от 21.04.2023 г. на Изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД. Посочени са основанията за издаване на заповедта - чл. 166, ал. 2, предложение второ от Данъчно осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във връзка с чл. 162, ал. 2, т. 3 от ДОПК във връзка с чл. 120, ал. 5, т. 3 и т. 4 от Закона за гражданското въздухоплаване. Коментирано е от органа, че изпълнителният директор на „Летище София“ ЕАД притежава административните правомощия да определя органа за издаване на актове за установяване на публичните държавни вземания на основание чл. 166, ал. 2 от ДОПК, като ръководител на съответната администрация, в случая - летищният оператор за проверявания период, както и че изпълнителният директор е бил овластен по силата на закона да определи органа, който да издаде АУПДВ и е упражнил това свое правомощие при издаване на заповед № 3-23 от 21.04.2023 г.

На второ място в акта е посочено, че в Протокол № 32 от 14.12.2023 г. е посочено, че „Към датата на извършване проверката на Превозвача не са му дължими суми от „Летище София“ ЕАД на основание рекламация, връщане, прихващане или изменение за ползването на „Летище С.“ от Превозвача в периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. включително“, което обстоятелство било свързано с проверявания период.

Органа в акта посочва, че в молба на „България Еър“ АД с вх. № 200-1297 от 12.12.2022 г. е изложено искане за възстановяване на сума в размер на 5 020 878.87 лева, представляващи главница и лихва по АУПДВ № 11/09.12.2013 г., въз основа на Решение № 6627 от 02.06.2021 г. на ВАС, по адм. дело № 3208/2021 г., а АУПДВ № 11 от 09.12.2013 г. е издаден за установяване на публичните държавни вземания за летищни такси от 2008 г. за които е изтекла абсолютната погасителна давност по ДОПК и с издаването настоящия акт правят изрично възражение за изтекла погасителна давност за претендираните суми от задълженото лице. Същото възражение било направено от превозвача и в други административни производства, по които са издадени АУПДВ за летищни такси, които са оспорени от „България Еър“ АД пред компетентен съд, който ще се произнесе по допустимостта и основателността на възражението по неприключилите на първа инстанция адм. дело № 708/2022 г. по описа на АССГ и адм. дело № 929/2023 г. по описа на АССГ.

На трето място в акта е коментирано искане на „България Еър“ АД за връщане или прихващане на лихва върху невъзстановена сума в размер на 620 240 лева, в размер на 365 790.76 лева за надфактурирани суми за 2016г. с писмо № 200-1247 от 23.12.2021 г. по влезли с сила съдебни решения. Решение № 3537 от 28.05.2018 г. на АССГ по адм. дело. № 10780/2017 г. с което се отменя отказа на ГД „ГВА“ е постановено при участие на „Летище София“ ЕАД като заинтересована страна. В следствие с Решение № 3045/28.02.2019г. на ВАС по адм. дело № 8944/2018 г., и посочва, че съдът

е обезсилил Решение № 3537/28.05.2018г. на АССГ по отношение на „Летище София“ ЕАД, като прекратил производството в тази част и приема, че решението не е обвързващо за дружеството при издаване на настоящия акт. Органа коментира и че приемат претенцията за неоснователна и с издаването на процесния акт, правят изрично възражение за изтекла погасителна давност за претендираните суми от задълженото лице. Посочено е, че същото възражение е направено от превозвача и в други административни производства, по които са издадени АУПДВ за летищни такси, които са оспорени от „България Еър“ АД пред съд, който ще се произнесе по допустимостта и основателността на възражението по неприключили на първа инстанция дела - адм. дело № 708/2022 г. и адм. дело № 929/2023 г. по описа на АССГ.

На четвърто място в акта е посочено, че възражението за изтекла погасителна давност относно установените публични държавни вземания, е неоснователно. Коментирана е разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, съгласно която публичните вземания, включително и задълженията за лихва върху публични задължения по чл. 175 от ДОПК се погасяват с изтичане на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Приема, че погасителната давност за установените с настоящия акт публични задължения изтича на 01.01.2024 г. и те могат да бъдат установени до 31.12.2023 г. Посочва и, че разпоредбата на чл. 119 от ЗЗД въвежда правна фикция, че с погасяването на главното вземане се погасяват и произтичащите от него допълнителни вземания, макар давността за тях да не е изтекла, която е приложима само когато главното вземане е погасено по давност. В заключение посочва, че в процесния случай, нито една от главниците, за която е изчислена лихва не е погасена поради изтекла давност, а резултат на извършено плащане или прихващане, поради това и акцесорните задължения за лихви следва да се разглеждат отделно от главното задължение, а твърдението за приложимостта на чл. 119 от ЗЗД по отношение на тях, е неоснователно.

Акт № 32 от 21.12.2023 г. за установяване на публично държавно вземане за летищни такси, с който е установено публично държавно вземане в размер на 1 221 031.51 лева, съставляващо задължение за лихва за забава по просрочено платени фактури за летищни такси, издадени за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2018 г., е оспорен по административен ред с жалба с вх. № 200-7 от 04.01.2024 г. и изпълнителният директор на „Летище София“ ЕАД се е произнесъл с Решение № 3-2 от 11.01.2024 г., с което оставя жалбата без уважение, като неоснователна като е приел доводите на органа, определен да издава актове за установяване на публични държавни вземания от летищни такси за използване на „Летище С.“. Изложил е мотиви, че АУПДВ е издаден изцяло в съответствие с целта на закона - установяване наличието на изискуемо и не внесено публично държавно вземане - летищни такси определени по основание и размер в законов и подзаконов нормативен акт и предприемане на действия по принудителното им събиране.

По делото е изготвена, изслушана и приета съдебно-счетоводна експертиза изготвена от вещото лице С. Г. Д. К.. Съдът кредитира заключенията като обективно и компетентно дадени.

Вещото лице посочва, че по въпросите, формулирани от „Летище София“ ЕАД за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. са издадени 188 бр. фактури от името на Министерство на транспорта, информационните технологии и съобщения с получател „България Еър“ АД, като стойността на фактурираните услуги - летищни такси, по всяка фактура съответства на данните от приложенияте към всяка фактура сведения - данни с регистрационния номер на превозвача, номер на полета, времето на приземяване, единична таксова единица и такса за съответния полет. Сведенията са подписани от двете страни - и от страна на летищния оператор и от превозвача. Стойността на задълженията по всяка от издадените фактури за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. съответства на данните, посочени в таблицата по т.1.4.1 към АУПДВ № 32 от 21.12.2023 г., а общата стойност на задълженията по издадените фактури за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г., е в размер на 16 938 481.31 лева като всички дължими суми по издадените фактури са платени. Вещото лице посочва, че съгласно разпоредбата на чл. 5 от Наредба за таксите за използване на летищата за обществено ползване и за аеронавигационно обслужване в Република България, за дължимите такси за кацане и паркиране се издава фактура, в която се посочва срокът за плащане, който е 30 дни, считано от датата на издаване на фактурата и в таблицата по т. 1.4.1 на АУПДВ № 32 от 21.12.2023 г, са посочените дати на падежи за всяко едно от главните задължения, които са правилно определени.

В заключението си вещото лице посочва, че всички суми описани в таблицата по т. 1.4.1 на АУПДВ № 32 от 21.12.2023 г. в общ размер на 16 938 481,31 лв. са осчетоводени в „Летище София“ ЕАД като вземане по счетоводна сметка - клиенти. Във връзка с плащанията по акта са ползвани счетоводна сметка 5031 – разплащателна сметка в лева-ЦКБ-С., счетоводна сметка 4621 - разчети при прихващане на вземане/задължение-лева и счетоводна сметка 4622 - разчети при прихващане на вземане/задължение-валута. Вещото лице посочва, че съобразно първичните счетоводни документи и начина на плащане, при погасяването на главните задължения счетоводните записвания са правилно съставени, като е кредитирана счетоводна сметка клиенти и са дебитираны счетоводни сметки 5031, 4621 и 4622, съобразно начина на погасяване на всяко от задълженията.

В т. 3 на заключението е констатирано, че е извършена проверка на датите на плащане, просрочения брой дни и изчислените лихви. Съгласно чл. 7, ал. 1 от Наредба за таксите за използване на летищата за обществено ползване и за аеро-авиационно обслужване на Република България при неспазване на определените във фактурата срокове за плащане, таксите се събират с дължимата законна лихва за всеки просрочен ден. Съгласно Постановление № 426 от 18.12.2014 г. за определяне размера на законната лихва по просрочени парични задължения (обн. ДВ бр.106/23.12.2014 г.) годишния размер на законната лихва за просрочени парични задължения е в размер на основния лихвен процент на Българската народна банка в сила от 1 януари, съответно от 1 юли, на текущата година плюс 10 процентни пункта. Д. размер на законната лихва за просрочени парични задължения е равен на 1/360 част от годишния размер. За периода, за който са изчислени лихвите основния лихвен процент на БНБ е 0%. Вещото лице посочва, че след проверка на

информацията, експертизата установява, че размера на начислените лихви за всяко едно задължение, посочен в т. 1.4.2 от АУПДВ № 32 от 21.12.2023 г. е правилно изчислен, а след проверка на данните и изчисленията в таблиците по т. 1.4.1. и по т. 1.4.2. заключението е, че размерите, падежите и начина на плащане са правилно изчислени.

По въпросите, формулирани от жалбоподателя „България Еър“ АД, вещото лице в заключението си посочва, че при ответника не са взети счетоводни операции във връзка с възстановяване/прихващане на сумата от 620 240 лева и не са взети счетоводни операции във връзка с изявление за прихващане от „България Еър“ АД до „Летище София“ ЕАД с вх. № 100-11568 от 12.06.2019 г., относимо към съдебно решение на ВАС по адм.дело № 308/2021г.

По делото са приобщени и всички доказателства по административната преписка, както и представените от ответника писмени доказателства в проведеното о.с.з на 25.02.2025г.

При така установените факти, Административен съд София-град прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

Жалбата е подадена в законоустановения срок, в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК, преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност. С жалба вх. № 200-7 от 04.01.2024 г. е оспорен акта пред изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД. С решение № 3-2 от 11.01.2024 г. на изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД, жалбата подадената по административен ред е оставена без уважение, като неоснователна. Решението е връчено на жалбоподателя на 11.01.2024 г., като с жалба вх. № 200-82 от 25.01.2024 г. по описа на ответника, е оспорен акта и пред съда. Жалбата е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

С определението за насрочване от 08.03.2024г. /л.474/, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните. Страните не са възразили срещу определението на съдът.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Относно компетентността на органа:

От справка в търговският регистър се установява, че едноличен собственик на „Летище – София“ ЕАД е Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

В разпоредбата на чл. 166, ал. 1 от ДОПК е посочено, че установяването на публичните вземания се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон.

Акт за установяване на публично държавно вземане за летищни такси № 32 от 21.12.2023 г. е издаден от К. Ф. - главен счетоводител на „Летище София“

ЕАД, съгласно трудов договор № 48 от 31.01.2023 г. и определена за орган, който да издава актовете за установяване на публични държавни вземания за летищни такси за използване на „Летище С.“ със заповед № 3-23 от 21.04.2023 г. издадена от изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД на основание чл. 166, ал. 2, предложение второ от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), връзка с чл. 162, ал. 2, т. 3 и т. 9 ДОПК във връзка с чл. 120, ал. 1 и ал. 5, т. 4 от Закона за гражданското въздухоплаване.

Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 5, т. 4 от ЗГВ - летищните такси по ал. 1 за гражданските летища за обществено ползване – публична държавна собственост се събират от летищния оператор на летището с годишен трафик над 5 милиона превозени пътници или от летищния оператор на летището с най-голям брой пътнически превози на територията на Република България като съгласно тази разпоредба на законодателя летищният оператор е администратор на тези такси при наличието на алтернативно посочени две основания - 5 милиона превозени пътници, или най-голямо летище.

На основание чл. 120, ал. 9 от ЗГВ (нова – ДВ, бр. 16 от 2021 г.), летищните такси по ал. 1 и лихвите върху тях, определени по реда на наредбата по чл. 122, ал. 1, са публични държавни вземания, когато се събират в случаите по ал. 5, т. 1 или когато се събират на гражданско летище за обществено ползване – държавна собственост, което се ползва от летищен оператор – търговско дружество, в което държавата е едноличен собственик на капитала. С оглед на горното и че Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията е едноличен собственик на капитала на „Летище София“ ЕАД, лихвите са публични държавни вземания.

По делото е приложен Договор № ДР-48 от 02.09.2016 г. между министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и „Летище София“ ЕАД. В т. 5.2.1 от договора е посочено, че летищният оператор събира таксите по чл. 120, ал. 1 от ЗГВ от името и за сметка на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, като същите представляват публични държавни вземания и се установяват с акт за публично държавно вземане.

В чл. 5, ал. 3, т. 4 от Наредбата за таксите за използване на летищата за обществено ползване и за аеронавигационно обслужване в Република България е посочено, че летищният оператор на летището с годишен трафик над 5 милиона превозени пътници или летищният оператор на летището с най-голям брой пътнически превози на територията на Република България, издава фактура от името на Министерството на транспорта и съобщенията за дължимите летищни такси по чл. 3, ал. 1.

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Наредбата, в летищата за обществено ползване се събират такси за 1. кацане на въздухоплавателните средства; 2. паркиране; 3. пътници; 4. ползване на пътнически ръкав; 5. сигурност и 6. шум (екологична). Основанието за събиране на летищните такси е чл. 120, ал. 1 от ЗГВ, а за счетоводното отчитане е чл. 120, ал. 5, т. 4 от ЗГВ и т. 5.2.1 - т. 5.2.4 във връзка с т. 2.2.5 от договора. Поради причината, че летищните такси се дължат за предоставена услуга към момента за тяхното събиране до посочената дата, това е задължение на „Летище София“ ЕАД. В случая няма налице правоприемство в лицето на Министерството на транспорта и

съобщенията или друго юридическо лице, или прехвърляне на това задължение към трето лице, поради което съдът приема, че „Летище София“ ЕАД е компетентно да събере летищните такси. Дружество следва, чрез своите органи да събира летищните такси, както и произтичащите от тях акцесорни вземания. Към датата на съставяне на АУПДВ, специалният закон не определил нито реда за установяване на вземанията за летищни такси, нито точният орган, който следва да извършва това, то съгласно чл. 166, ал. 2 от ДОПК, установяването се извършва с акт, издаден по реда на АПК, определен от ръководителя на съответната администрация.

Представената по делото заповед № 3-23 от 21.04.2023 г., с която като орган, компетентен да установи летищните такси е определена К. Ф., която именно е издала обжалваният АУПДВ.

Длъжностната характеристика на „главен счетоводител“ на „Летище София“ ЕАД, няма отношение към компетентността да издаде оспореният АУПДВ. Тази компетентност е учредена със заповедта на изпълнителния директор, издадена въз основа на чл. 166, ал. 2 от ДОПК, а не от трудовия договор, сключен между нея и „Летище С.“. С оглед на горното, настоящият съдебен състав приема, че АУПДВ е издаден от компетентен орган. Ето защо, съдът намира за неоснователни доводите, изложени в жалбата, че органът издал акта е некомпетентен.

Настоящата съдебна инстанция приема, че АУПДВ е издаден в предвидената от закона писмена форма и съобразно изискванията на чл. 59 от АПК, като формално съдържа фактически и правни основания за издаването му, доколкото същите съответстват на доказателствата и закона е въпрос на материалната законосъобразност на акта. Съдът приема, че са неоснователни доводите на процесуалния представител на жалбоподателя, че акта не съдържа мотиви. Законът не определя в какъв обем следва да са изложените мотиви, но съдът счита, че изложения обем мотиви в достатъчна степен изясняват волята на административния орган, както и фактическите и правни изводи на същия.

Относно доводите за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила:

Съдът приема, че оспореният акт е издаден при съществено нарушение на административно-производствените правила поради следното.

От приложените документи с подаденото възражение срещу уведомлението за започване на производството, от страна на жалбоподателя е посочено, че до подаване на възражението „Летище София“ ЕАД не е извършило прихващане на сумата, в размер на 5 020 878.87 лева, от които 4 935 737.72 лева главница и 85 141.15 лева лихви, като искане за това до „Летище София“ ЕАД е отправяно нееднократно, а последното е с молба от 12.12.2022 г. и неизвършването на предявеното към „Летище София“ ЕАД искане за прихващане представлява неизпълнение на влязло в сила Решение № 6627 от 02.06.2021 г. на ВАС. Във възражението също така е посочено, и че „Летище София“ ЕАД не е извършило връщане или прихващане на суми дължими на „България Еър“ АД лихви по платени, а в следствие отменени като незаконосъобразно издадени фактури – лихва в размер на 365 790.76 лева върху главница в размер 620 240.00 лева. Сумата е била призната като

недължима от „България Еър“ АД по адм. дело № 10780/2017 г. на ВАС, адм. дело № 8944//2018 г. на ВАС и адм. дело № 6147/2019 г. на ВАС. По делото са представени Решение № 3537 от 28.05.2018 г. по адм. дело № 10780/2017 г. по описа на АССГ, с което се отменя отказа на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, обективиран в писмо № 40-01-538 от 13.09.2017 г., като признава за недължима като неразходоориентирана сумата от 620 240 лева. С Решение № 3045 от 28.02.2019 г. на ВАС по адм. дело № 8944/2018 г. е обезсилено Решение № 3537 от 28.05.2018 г. по адм. дело № 10780/2017 г. по описа на АССГ по отношение на „Летище София“ ЕАД и е оставена без разглеждане касационната жалба на главния директор на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“. С Определение № 9848 от 26.06.2019 г. по адм. дело № 6147/2019 г. на ВАС – петчленен състав е оставено в сила Решение № 3045 от 28.02.2019 г. по адм. дело № 8944/2018 г. ВАС, в частта, в която е оставена без разглеждане касационната жалба на главния директор на ГД „Гражданска въздухоплавателна администрация“. С оглед на горното Решение № 3537 от 28.05.2018 г. по адм. дело № 10780/2017 г. по описа на АССГ, същото е влязло в сила по отношение на отменения отказ № 40-01-538/13.09.2017 г., както и по отношение на признатата за недължима като неразходоориентирана сумата от 620 240 лева. Делото е било образувано по жалба на „България Еър“ АД срещу изричния отказ на Главния директор на Гражданска въздухоплавателна администрация, обективиран в писмо изх. № 40-01-538 от 13.09.2017 г. на главния директор на ГД „Гражданска въздухоплавателна администрация“ да бъде призната за недължима сумата, възлизаща на 623 000 лева, представляваща част от фактурираните на „България Ер“ АД летищни такси общо в размер на 21 419 000 лева за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г., като несъответстваща на направените от „Летище София“ ЕАД разходи за посочения период. Изрично в оспорения АУПДВ в т. 1.4.1. е било посочено, че за фактури издадени от името на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“ за проверявания период от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г. са издадени 200 бр. фактури, дебитни и кредитни известия за летищни такси на обща стойност 21 175 972, 25 лв., като по тях са извършени плащания и прихвация, подробно описани в акта.

С Решение № 3537 от 28.05.2018 г. по адм. дело № 10780/2017 г. по описа на АССГ се отменя отказа на ГД „Гражданска въздухоплавателна администрация“, обективиран в писмо № 40-01-538 от 13.09.2017 г., и на основание горепосочената разпоредба, изречение второ от същата, решението има действие по отношение на всички - изпълнителния директор също е обвързан от това решение.

Съдът констатира, че с влязло в сила решение/подробно изложено по горе/ е призната за недължима сумата от 620 240 лв. по фактури издадени от ГД „Гражданска въздухоплавателна администрация“ на „България Еър“ АД за дължими летищни такси за 2016 г.

По делото не е предоставено, но е свободно достъпно, на сайта на ВАС, съдебно Решение № 13032 от 03.12.2024 г. на Върховния административен съд, с което е оставено в сила Решение № 2217 от 04.04.2024 г. на АССГ, което отменя по жалба на „България Еър“ АД, АУПДВ с изх. № 200-1255 от

30.12.2021 г. на Изпълнителния директор на Летище С. като преписката е върната за ново произнасяне от „Летище София“ ЕАД, при спазване задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, съобразено с мотивите дадени от съда, а именно за извършване на исканото прихващане за сумата от 620 240.00 лв., по фактури за летищни такси в размер на 1 065 071.55 лева.

Също със влязло в сила съдебно решение № 6627 от 02.06.2021 г. на Върховния административен съд на Република България, постановено по адм. дело № 3208/2021 г. преписката по искане на „България Еър“ АД с вх. № 100-11568 от 12.06.2019 г., изменено с искане вх. № 100-12857 от 01.07.2019 г., по описа на „Летище София“ ЕАД, е върната за произнасяне от „Летище София“ ЕАД, при спазване задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени от съда, а именно за извършване на исканото прихващане за сумата от 5 020 878.87 лева, представляваща недължимо платена от „България Еър“ АД по 22 броя фактури, издадени от „Летище София“ ЕАД.

По делото, няма данни тези признати за недължими 620 240 лева да са намерили отражение в издадения АУПДВ ,както и да е извършено прихващане касаещо съдебно решение № 6627 от 02.06.2021 г. на ВАС.

Съгласно чл. 177, ал. 1 от АПК, решението има сила за страните по делото. Ако оспореният акт бъде отменен или изменен, решението има действие по отношение на всички. Правните последици, които законодателят е придал на решаващият акт на съда са това, което осигурява исканото от търсещия съдебна защита, въздействие върху правния спор. Силата на присъдено нещо е присъща правна последица на всяко влязло в сила съдено решение по административни дела. За неговите адресати, именно силата на присъдено нещо, създава задължението да преустановят, спрямо държавата правния спор, задължението си да регулират поведението си в съответствие с установеното от съда правно положение и да се съобразяват с непререшимостта на правния спор. Независимо дали обявява нищожността на административния акт, дали го отменя или изменя, или отхвърля оспорването, решението на съда се характеризира със силата на присъдено нещо. Субективните предели на силата на присъдено нещо – тези правни субекти, за които съдебното решение създава задължение да признаят неговия резултат и да съобразяват поведението си с установеното с него правно положение, са страните по делото – чл. 177, ал. 1 АПК. Органът е **подвел вече установените факти под правно основание и с изводи, които обаче са в противоречие със задължителните указания по съдебни актове**, а именно решение № 6627 от 02.06.2021 г. на ВАС адм. дело № 3208/2021 г. и [Решение № 3045 от 28.02.2019 г.](#) на ВАС по адм. дело № 8944/2018 г. подробно посочени по горе. Видно от доказателствата по делото и заключението на вещото лице, стойността на задълженията по всяка от издадените фактури за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. съответства на данните, посочени в таблицата по т. 1.4.1 към АУПДВ №32 от 21.12.2023 г. като общата стойност на задълженията по издадените фактури за периода е в размер на 16 938 481,31 лв. и всички дължими суми по издадените фактури са

платени, а след проверка на информацията, експертизата установява, че размера на начислените лихви за всяко едно задължение, посочен в т. 1.4.2 от АУПДВ № 32 от 21.12.2023 г. е правилно изчислен, но от ответника не са взети счетоводни операции във връзка с възстановяване/прихващане на сумата от 620 240 лева, призната от съда като недължима от „България Еър“ АД с влезли в сила и окончателни съдебни решения на Върховния административен съд, както и не са взети счетоводни операции във връзка с изявление за прихващане от „България Еър“ АД до ответника с вх. № 100-11568 от 12.06.2019 г. на „Летище София“ ЕАД. В процесния случай, задължение на ответника при издаването на акта е че след като има влезли в сила съдебни решения (по отношение на призната за недължима като неразходоориентирана сумата от 620 240 лв. и искане за прихващане за сумата от 5 020 878.87 лева, представляваща недължимо платена), следва да се направи съответните преизчисления как ще се приспадат от издадените вече фактури за дължими такси и едва след това да се определят лихвите за забава, **ако са налице такава**, поради което АА е незаконосъобразен и е издаден в нарушение на закона.

Относно установени задължения за лихви с обжалваният акт и изложените съображения за незаконосъобразност в жалбата, съдът счита също за основателни поради следното.

С процесния АУПДВ са установени задължения за лихви по просрочени фактури за летищни такси, издадени за периода 01.01.2018 г. - 31.12.2018 г. подробно описани в акта. Видно от така представените фактури в тях е вписан срок за плащане 30 дни от издаване на фактурата, което отговаря и на нормативната рамка. Определени са лихви за задължения начислени по фактури с дата на издаване през 2018г. Съдът приема, че в тази част акта също е незаконосъобразен т.к. за спорният период е в сила разпоредбата на чл.162, ал. 2, т.3 и т.9 от ДОПК /ДВ бр. 12/2009 г./ в сила е също и разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, съгласно която публичните вземания се погасяват с изтичане на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закона е предвиден по-кратък срок. Същевременно, съгласно разпоредбата на чл. 111, б. "в" от ЗЗД, приложима в настоящия случай, с изтичането на тригодишна давност се погасяват вземанията за лихви и за други периодични плащания. Настоящия съдебен състав приема, че в случая е приложима разпоредбата на чл.111, б. "в" от ЗЗД, тъй като към този момент все още не е съществувала нормата на чл. 171, ал. 3 от ДОПК /в сила от 05.08.2023г./, указваща, че лихвите за публичните вземания се погасяват по давност с изтичането на сроковете за главното вземане по ал. 1 и 2, независимо от начина на погасяване на главницата. Следователно задължения за лихви по просрочени фактури за летищни такси, издадени за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г. със срок за плащане 30 дни от датата на издаване на съответната фактура са погасени по давност към датата на започване на административното производство /14.12.2023г./л.267/, като същата е изтекла на 01.01.2022 г. В този смисъл оспореният акт също се явява незаконосъобразен, тъй като с него се установяват задължения за

лихви, погасени по давност преди започването на административното производство по установяването им. Настоящият състав следва да посочи, че в подобен смисъл и със същите страни са решения на ВАС по дела №10866/24г. и №3684/24г.

Относно наведените съображения в жалбата, че размерите на летищните такси за ползване на Летище-С. за 2018г., не са включени в Наредбата съдът счита, че в тази част акта е немотивиран поради следното.

При определянето на летищните такси за ползването на Летище С., в чл. 122, ал. 2 от закона за гражданското въздухоплаване/ЗГВ/, преди/изм. бр.91 от 02.11.2021г./, е посочено, че след влизане в сила на решението по чл. 122к от ЗГВ, размерът на летищните такси по изречение първо от чл. 122, ал. 2 от ЗГВ се включва в Наредбата по чл. 122, ал. 1 от ЗГВ. Съдът констатира, че размерите на летищните такси за ползване на Летище-С. за 2018г. не са включени в Наредбата за таксите за използване на летища за обществено ползване и за аеронавигационно обслужване на Р.България/Наредбата/, като не са представени доказателства от страните и специално ответника. Няма данни за размерите на летищните такси по Решение №9599 от 30.10.2017г. на изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД и Решение №45-00-39 от 21.03.2018г. на Главния директор на Главна дирекция „ГВА“, във връзка с Решение № 45-00-171/22.12.2017г. на Главния директор на Главна дирекция „ГВА“ (всички описани като правни основания в т.1.2 на АУПДВ) да са включени в Наредбата, каквото е изискването на чл. 122, ал. 2 от ЗГВ./л.30/ съобразено с периода за 2018г. Органа издал акта се е позовал на чл.120 от ЗГВ, във връзка с чл.3 ал.1 и чл.5 ал.3 т.4 от Наредбата за таксите за използване на летища за обществено ползване и за аеронавигационно обслужване на Р.България и процесните по-горе решения. В съображенията на процесуалният представител на ответника е посочено, че поради обжалване на Решение №9599 от 30.10.2017г. на изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД, летищните такси са събирани въз основа на временно решение на Главния директор на Главна дирекция „ГВА“./л.485/ От извършена справка от настоящия състав / на сайта на ВАС и АССГ/ се установява, че с решение №3794 от 05.06.2019 г. по адм. дело № 3891/2018г. по описа на Административен съд – София-град е отменено Решение № 45-00-39 от 21.03.2018г. на Главния директор на Главна дирекция (ГД) „Гражданска въздухоплавателна администрация“ (ГВА), с което на основание чл. 122р, ал. 3, т. 2 ЗГВ се потвърждава временно решение №45-00-171/22.12.2017г., което потвърждава Решение №3-599/20.10.2017г. на изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД, последното издадено на основание чл. 122к, ал. 1 ЗГВ, в частта относно Раздел I, т. 3. 1, касаеща определянето на еднакъв размер „Такса пътници“ за „Терминал 1“ и „Терминал 2“ за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018г. Съдебното решение е оставено в сила с решение ВАС от 21.01.2021г. по дело №9121/2019г. Измененията на ЗГВ са публикувани в бр.91 от 02.11.2021г. на ДВ, където включването на решенията на летищния оператор в чл.1 ал.2 от Наредбата са отпаднали. В периода от 21.01.2021г. до публикуването в ДВ 02.11.2021г. на измененията на ЗГВ, съдът констатира, че размерите на

летищните такси за ползване на Летище-С. за 2018г.,не са включени в Наредбата,независимо,че е бил налице влязъл в сила съдебен акт.Ответника също не представя доказателства дали процесните решения на които се е позовал са обжалвани в цялост или частично и последвали ли са последващи административни актове,касаещи определяне размера на таксите.В потвърдителното решение на изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД на обжалваният в настоящото производство акт е посочено,че през м.декември 2021г. по повод решение ВАС от 21.01.2021г. по дело №9121/2019г. е издадено решение Главния директор на Главна дирекция (ГД) „Гражданска въздухоплователна администрация“ (ГВА),на основание чл. 122р, ал. 5 ЗГВ ,не е посочено в каква връзка е издаден процесният акт ,нито колко е относим към предмета на спора след като органа не се е позовал на него./л.10/.С определението за насрочване съдът е разпределил доказателствената тежест между страните и е указал на ответника че следва да докаже законното основание за издаването му.

В правните основания по т.1.2 на обжалваният АУПДВ,нищо от установено посочено по-горе не е обсъдено от органа издал акта/л.30/.Органа схематично се е позовал на Решение №9599 от 30.10.2017г. на изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД и Решение №45-00-39 от 21.03.2018г. на Главния директор на Главна дирекция „ГВА“, във връзка с Решение № 45-00-171/22.12.2017г. на Главния директор на Главна дирекция „ГВА“,не са посочени конкретни раздели и точки от решенията/които видно съдържат/,нито на акта за които в решението директора на летище "С."се твърди,че е издаден следствие на постановеното съдебно решение посочено по-горе.В тази връзка съдът приема,че акта не е мотивиран по отношение на таксите които жалбоподателят дължи за 2018г.С потвърдителното решение не могат да се излагат допълнителни аргументи с които да се мотивира административният акт,като включително и там не е посочено какво касае това решение на Главния директор на Главна дирекция „ГВА“.Мотивирането на административния акт има предназначение да представи подхода към въпроса и **начина на разсъждение** на административния орган за неговото решаване,да посочи какви фактически констатации прави органът и как прилага към тях **правната норма**,да посочи **нормативната основа за издаването на конкретния акт** със съответното съдържание, както и да изложи преценката и изводите относно доказателствата и цялата фактическа страна на въпроса, да създаде възможност за проконтролиране на дейността му по издаване на акта, както за заинтересованите лица, така и за органите, упражняващи контрол върху администрацията или върху административното правораздаване в случая това също не е спазено подхотено е **формално в частта** в която са посочени **правни основания** т.к. решенията на които се е позовал органа са отменени частично със съдебни актове,съдът не може да осъществи съдебен контрол на обжалваният акт на кои точно раздели и точки от решенията се е позовал т.к. явно същите са били частично отменени и е последвал последващ административен акт издаден от Главния директор на Главна дирекция „ГВА“.Поради което съдът счита,че в тази част акта е немотивиран.При последващо произнасяне административният орган издал акта,следва да мотивира акта си съобразно издадените АА от ГВА и „Летище

София" ЕАД, съобразени с постановените съдебни решения и последвалите законодателни промени на ЗГВ и Наредбата.

Всичко гореизложено мотивира съдът да постанови решение за отмяна на АУПДВ, и същият като преписка да бъде върнат на орган, който издава актове за установяване на публични държавни вземания за летищни такси за използване на „Летище С.“ за 2018г., за ново произнасяне съгласно указанията на съдът.

С оглед крайния изход на делото и своевременно заявената претенция от процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за разглеждане на делото пред настоящата инстанция, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 7 във вр. с чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.), съдът следва да присъди в полза на „България Еър“ АД сумата от 42 965.47 лева (четиридесет и две хиляди деветстотин шестдесет и пет лева и четиридесет и седем стотинки) за юрисконсултско възнаграждение и разноски за заплатен депозит за вещо лице в размер на 200.00 (двеста лева) или общо в размер на 43 165.47 лева (четиридесет и три хиляди сто шестдесет и пет лева и четиридесет и седем стотинки).

Водим от горното, Административен съд – София-град, I-отделение, 34-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „България Еър“ АД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], район „С.“, „Летище С.“, [улица], представлявано от изпълнителния директор Р. З. и прокуриста Б. М., Акт за установяване на публично държавно вземане № 32 от 21.12.2023 г. издаден от К. Ф., определен за орган, който издава актове за установяване на публични държавни вземания за летищни такси за използване на „Летище С.“, потвърден с Решение № 3-2 от 11.01.2024 г. на изпълнителния директор на „Летище София“ ЕАД с ЕИК[ЕИК].

ВРЪЩА преписката на органа определен за установяване на публични държавни вземания за летищни такси за използване на „Летище С.“ за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА „Летище София“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], „Аерогара С. № 1“ [улица], представлявано от изпълнителния директор И. Д., да заплати на „България Еър“ АД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес: [населено място], район „С.“ Летище С., [улица], разноски по делото в общ размер на общ в размер на 43 165. 47 лева (четиридесет и три хиляди сто шестдесет и пет лева и четиридесет и седем стотинки).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: